

Píše mi mladý přítel MM z Ostravy (fialově odpovídám 20.07.2008)

Cituji co píšete (opět ze stejného souboru):

JN: "Připomenu relativitu, že v soustavě pozorovatele je tok-plynutí času nejrychlejší (intervaly „tiků“ jsou nejkratší, čili se jich vejde „do jednotky“ více) a na všech tělesech majících nenulovou rychlost (i zrychlení) je tok času (ukrajované intervaly jsou delší, čili tik je „pomalejší“ vůči tiků v základní soustavě pozorovatele „v klidu“) pomalejší"

MM: Už nějakou dobu se snažím pochopit, proč v soustavě pozorovatele plyne čas nejrychleji. proč je jeden tik nejkratší. A v souvislosti s tím jsem si vzpomněl na jednu knížku, ve které pozorovatel stojí na nádraží a hraje s kamarádem stolní tenis. oblouk, po kterém letí míček je třeba metr. No a ten pozorovatel vidí jedoucí vlak, ve kterém taky dva kamarádi hrají stolní tenis. Oblouk letu míčku hráčů ve vlaku je jeden metr ale z pohledu toho pozorovatele z nádraží má ten oblouk ve vlaku třeba dva metry (to asi bude záležet na rychlosti toho vlaku [?]), protože než ten míček ve vlaku vykonal oblouk, vlak se posunul o ten metr navíc, a proto z očí pozorovatele na nádraží byl ten oblouk větší. **O.K.**Dalo by se tím říct, že čas ve vlaku běžel pomaleji, („ve“ vlaku neběží pomaleji, ale pozorovatel na peróně pozoruje, že ve vlaku ano, pozorovatel snímá informaci -došlou z vlaku tu donesl foton- o velikosti časového intervalu ve vlaku a ten je např. 2x delší než je etalon-tik na peróně) protože dva stejné oblouky byly vykonány za dva různé časy (metrový oblouk musel být vykonán dříve než dvoumetrový oblouk)? ano, vždy se to dá říci různými způsoby ; tady názorně vidíš, že se pro změnu velikosti různých rychlostí může měnit čítec a jmenovatel stojí...anebo stojí čítec a jmenovatel roste...

$$w_i = (0 \sim 1) / 1 \quad \text{nebo} \quad w_i = 1 / (1 \sim \infty)$$

Musel ten hráč ve vlaku použít větší sílu oproti hráči na nádraží, aby zdolal dva metry místo jednoho? A zase se to dá vysvětlovat různými způsoby, např. že se jedná o pootáčení soustav (soustavy tělesa vůči soustavě pozorovatele)

(opět ze stejného souboru):

JN : "Pane, umístěte mi v prostoru tři družice se zrcadly hodně daleko od sebe (možná by stačila velikost na to sluneční soustavy) a to do pozice aby mezi nimi byl pravý úhel a já Vám dokážu pootáčení soustav a dilatace a kontrakce z toho titulu pootáčení soustav ... potažmo že nelze cestovat v čase."

... protože globální stav vesmíru tedy časoprostoru je obecně křivý (z důvodů gravitace celovesmírné) a...a tak by paprsek-foton do „kolmého“ zrcátka nedorazil, minul by ho ... je to podobné jako by se soustavy vzájemně k sobě pootáčely

MM: Mohl byste to rozvést prosím? A vysvětlit mi jak to dokáže nemožnosti cestovat v čase? Pomocí těch tří zrcátek je to náročné, to až jindy....ale už jsem vysvětloval někde na jiném místě proč nelze cestovat v čase zpět. Např. takto : každé těleso vesmírem putuje....putuje, znamená „má“ rychlost \underline{v} (v podstatě má 3 rychlosti v_1 ; v_2 ; v_3 jako složky do os soustavy)...znamená, že tím „na tom rastru 3+3d“ putuje po trajektorii délkové i trajektorii časové a ...a ta trajektorie se dá spustit na osy, na tři osy, tři časové a tři délkové, pak můžeš sledovat 3 složky... jenže vždy je možné „natočit“ soustavu 3+3d tak, že trajektorie putování „po čase“ i „po délce“ bude po spuštění taková že na jedné ose bude „složka“ (interval) nenulový, nějak velký a na ostatních dvou nulový, totéž na třech složkách času – dvě nulové a jedna nenulový interval....Proto vždy pozorujeme v soustavě pozorovatele rychlost tělesa „jen v jednom směru“ v_1 a neuvědomujeme si že to je i v jednom časovém směru“ , to těleso „má“ rychlost v soustavě pozorovatele, ale nemá rychlost v soustavě tělesa...

Takže : pokud se těleso pohybuje (ono těleso to nepozoruje samo na sobě, na své soustavě, ale my- pozorovatel ve své soustavě) vždy ukrajuje „intervaly-složky“ (i délkové i časové) na soustavě pozorovatele !!!! a...a ta bohužel není absolutní, i ona se pohybuje vesmírem „vůči“ ??? vůči ??? vůči např. Periferii (a Periferie vůči ...??) jenže my jsme „naši“ soustavu pozorovatele **pasovali do klidu** ... a z této pozice posuzujeme všechna tělesa co se pohybují věééčkem...v této soustavě (uměle v klidu) lze, aby se těleso putující „tam“ po délkové trajektorii vrátilo **po téže** trajektorii „zpět“ „plusový“ interval se eliminuje „mínusovým“ intervalem, ale u času to nejde....nejde proto, že !!!!, že pro čas jsme

„nepasovali“ časovou soustavu do nuly, do klidu, abychom z tohoto klidu = neběžícího času pak sledovali změny) toho „běžícího“ tělesa. Všimni si : ač my-pozorovatel Zem letíme vesmírem skoro rychlostí c, tak si uměle zvolíme soustavu „délkových dimenzí tří“ říkáme soustavu tří os (totožné s těmi délkovými dimenzemi) a prohlásíme, že tyto osy „se nepohybují“ ač se vesmírem pohybují (dokonce do všech tří složek)...teprve do této „stojaté“ délkové soustavy hodnotíme tělesa-rakety atd. že mohou mít „přírůstkové“ intervaly kladné tedy ukrajují po trase intervaly „kladné“ a po trase z Brna do Ostravy „zpět“ ukrajují intervaly „záporné“, aby součet byl nulový, ale to opakují je v té soustavě co jsme jí pasovali do klidu. Ve vesmíru (hodnotitelem by byl vesmír nebo jiná soustava >globálnější<) by to auto z Ostravy do Brna a z Brna do Ostravy vždy ukrajovalo jen „kladné“ intervaly . **Vidíš, že pro tři osy délkového charakteru „umíme“ uměle je pasovat do klidu**, ač to není pravda (Zem se pohybuje vesmírem tedy kolem Slunce, Slunce kolem středu galaxie, a galaxie kolem středu kupy galaxií a kupy galaxií kolem dalšího nějakého středu , nebo chaoticky ?) **ale neumíme uměle pasovat tři osy časové totožné se třemi časovými dimenzemi pasovat do klidu** protože nás to nenapadlo, protože si lidé myslí že čas je skalár, protože lidé neví, že čas má dimenze...atd. Kdybychom si na Zemi zvolili tři časové osy (ve třech časových dimenzích) a ty pak pasovali do klidu (to děláme u těch délek automaticky), pak bychom v takové „časoklidové“ soustavě mohli sledovat změny „tikotu“ dopředné-kladné i změny tikotu „dozadné-záporné. Chvíli se zastav v mozku a přemejšlej. Čas a jeho tempo (ukrajované intervaly), které každý pozoruje (i kojenec i želva, i strom) je ono „z globální soustavy“ ... u času to vnímáme, u veličiny Délka to zas nevnímáme, že se pohybujeme my-Zem ...vesmírem...na všechny tři strany-do všech tří směrů-po všech třech délkových dimenzích a to zřejmě stejně tedy, že „v té“ soustavě globální ukrajujeme na každé ze tří složek stejný kus, stejný interval (stejné je rozpínání vesmíru do tří os-délek-dimenzí), takže my-lidé **nevnímáme**, že stále putujeme (vesmírem) a ukrajujeme intervaly délkové **stejně**, ale zato **vnímáme**, že ukrajujeme **stejně** intervaly časové – ty globální. Pro pozorování pohybu těles (pohyb na délkových dimenzích) si volíme „klidovou“ soustavu, ale zapomínáme volit „klidovou“ soustavu“ pro ten čas, pro tu časovou soustavu tří časových os v časových dimenzích. Když to nakonce uděláme, že takovou časovou soustavu (tří os ve třech dimenzích) zvolíme a **pasujeme-li jí do klidu** tedy do časového klidu, tedy do stavu, že v ní čas neběží !!! (v délkové soustavě si umíme představit že „délka stojí“, ale že čas stojí, si nepředstavujeme), pak v takové soustavě pasované do časového neběžení, netikání můžeme sledovat tělesa, kterým se čas „rozběhne“ směrem „kladným“ a taky lze ty tělesa „vracet“ směrem „záporným“ což je ono cestování do minulosti jak si ho ty přeješ, a lidé přejí a sci-fi přeje atd. Čili : pouze v soustavě ve které „zastavíme“ čas (pasujeme tu soustavu do klidu , do neukrajování tiků, neukrajování časových intervalů) tak v takové soustavě můžeme sledovat „tok času“ dopředu i dozadu...; dopředu znamená změnu intervalů vůči etalonu, změnu „kladnou“ a dozadu znamená změnu intervalu vůči etalonu „zápornou ...a ...a to je ono popisované různé stárnutí velitele rakety...ano, ten velitel mění intervaly „přírůstkové“ kladné nebo opačné...zvýšuje stáří nebo zmenšuje stáří → to vše v soustavě kde byl čas pasován „do klidu“...globální čas však běží stále jedním směrem a „přírůstky“ mohou sice být kladné nebo záporné ale po součtu vždy jen kladné...neb jsme v typu vesmíru kde $c > w > u$... a podle tohoto voleného principu může být realizována ona hmota. V našem vesmíru neplatí $c^* * > c^* > c$, respektive $c^{**} < c^* < c$. - - - Martine, nám-lidem se zdá že lze ukrajovat „záporné“ délky mluvíme-li o tom, že auto které se po stejné trase vrací, že „zmenšuje-zkracuje“ délku, ne, není to pravda, protože auto které jede „tam“ i „zpět“ tak stále v globálním vesmíru ukrajuje po své trase, svým putováním jen „kladné“ délky a nikdy se to auto nevrací do stejného bodu změt z kterého vyjelo. Totéž je i z časem : ikdyby se čas „pohyboval“ dozadu, bylo by to vůči globálu jen „zpomalení“ toku času, což je vlastně ukrajování jiných intervalů časových, kratších či delších v soustavě pasované do „konstantního“ tempa, tj. která ukrajuje konstantní intervaly.

A tady když se zamyslíš, pochopíš proč lidé dodnes nepoznali, že čas má také dimenze, tedy že pro něj lze také „napsat“ soustavu tří os (na dimenzích časových) a tedy také sledovat tři složky (intervaly) časové do tří směrů...ano to stejné vnímají lidé naprosto samozřejmě u prostoru to stejné je i s prostorem, tedy se třemi osami (na dimenzích délkových) kde sledujeme tři složky pohybu-posunu bodu-tělesa po třidimenzionálním prostoru a přitom si neuvědomujeme dostatečně silně, že v globále vesmírném putujeme do tří směrů „stejným“ ukrajovaným intervalem céčččkovým a posun auta po dálnici k té jedné složce pohybu globálního sice „přičte“ maličký interval „plusový“ a později odečte jiný mínusový interval, ale ty „přírůstky“ jsou tak nepatrné, že „jednotku“ nepřekročí ... proto...proto

že globálně dochází ke křivení časoprostoru...čili naše „přírůstky“ se „utopí“ v křivostech dimenzí... takže nikdy přírůstky délkové ani časové nepřesáhnou onu „jedničku → $c = 1 / 1$ “ ... než by jí měli „přerůst nad jedničku“, tak se raději „zkříví“ → princip tohoto poBig-bangového vesmíru...vše co se kříví to hmotní...takže defacto auto, které se pohybuje nerovnoměrně v globálu vesmíru „mění“ svou hmotnost ... proto je gravitace (neinerciální – křivá soustava) vlastně změnou křivosti čp anebo změnou hmotnosti tělesa...Martine, dyť je to tak jasněééé...že křivení čp je „výrobou“ hmoty...jen lidé to doposud neví, a ví to pouze jeden blázen z Děčína.

Martine, takže aby čas „běžel nazpět“ si musíš zvolit soustavu tří časových os a pasovat jí do klidu, což znamená, že v takové soustavě „neběží“ čas vůbec a teprve pak až se začne pohybovat těleso v té soustavě (tří časových os) tak teprve pak se dá pozorovat „zpomalování nebo zrychlování času“ což je pozorovat změnu intervalů ukrajovaných na některé časové dimenzi vůči „intervalovému etalonu“ a to se už pozoruje, je to ta známá situace s velitelem rakety, jemu dilatuje čas, tj. natahuje se „na raketě“ interval časový ukrojený v tom směru ve kterém se pohybuje, ostatních dvou směrech ani tomu veliteli čas nedilatuje. ...to natahování a zkracování intervalu tedy dilatace a kontrakce není nic jiného než pozorování pootáčení osy (soustavy) na niž ten interval leží, ...konstantní interval se zkracuje či natahuje (po „domáciho“ pozorovatele) podle natáčení té osy a spuštění onoho pootočeného intervalu na „klidovou“ osu ať už je to osa časová nebo délková ...

Martine, určitě to jednou někdo po mě bude precizovat a dotáhne to do perfektního stavu. To je výsledek STR a transformací a pootáčení soustav...((STR je pootáčení po kružnici, OTR je pootáčení po parabole)) ; studuj to →

$m_0 \cdot x_c = m \cdot x_v$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$;	$m_0 \cdot x_{HV} = m \cdot x_c$	$1 \cdot \infty = \infty \cdot 1$
$x_c \cdot t_c = t_w \cdot x_v$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$;	$x_{HV} \cdot t_v = t_w \cdot x_v$	$\infty \cdot 0 = \infty \cdot 0$
$m \cdot t_c = t_w \cdot m_0$	$\infty \cdot 1 = \infty \cdot 1$;	$m \cdot t_c = t_w \cdot m_0$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$

a) bude-li čas konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$
b) bude-li délka konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$
c) bude-li hmota konstantní, posuzujeme komplementaritu $x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w$

je-li $t = \text{const.} \rightarrow$	x klesá ; m ... roste
je-li $x = \text{const.} \rightarrow$	t roste ; m ... roste
je-li $m = \text{const.} \rightarrow$	t roste ; x ... klesá

Nesmírně mě to zajímá pane Navrátil (omlouvám se, že jsem nepoužil Váš titul inženýra, ale považuji Vás za přítele a své přátele titulem většinou neoslovuji, nevím proč. O.K. Možná proto, že moc přátel s nějakým titulem nemám:) snad se nebudete zlobit...) **i já se tak chovám k přáteli...nezlobím se ani náhodou.**

Děkuji, Martin. 19.07.2008

.....